

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 δραχμ. κατ' ἔτος προληπτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶσθαι 30 λεπτὰ διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτὰ διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις μὴν εἰς τὸν ἔργασθῆναι ἔκτος τοῦ Καταστήματος, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομίων Δικειρωτῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων εἰς διὰ τὰς Ἐπαρχίας παρὰ τοῖς Διοικηταῖς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἔκτος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλησ. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 francs par an; payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 30 Ἰουλίου 1840.

DIMANCHE 12 Juillet 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ἰουλίου 1840.

Μία ἐφημερίς προσέβαλεν ἐσχάτως τὴν ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν ἡ ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἀπέστειλε πρὸς τοὺς διοικητὰς τοῦ Κράτους περὶ τῶν δημάρχων ὅσοι καταδικάζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἕνεκα παραβάσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης οἱ διοικητὰι προσεκαλοῦντο νὰ ἀναβάλλωσι τὴν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἀποκατάστασιν τῶν εἰρημένων δημάρχων, μέχρι τοῦ ἢ Γραμματεία λαβοῦσα γνώσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς γνώμης τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἀποφασίσαι. Ἡ δὲ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐφημερίς εὐρίσκει ὅτι ἀπαξ ἀνωθέντων τῶν δημάρχων, ἡ Κυβέρνησις δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχη οὐδένα λόγον εὐλογον τοῦ νὰ μὴ τοὺς ἀποδώσῃ τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν καὶ ἐμπιστοσύνην καὶ τολμᾷ μάλιστα νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς δεσποτικὸν τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Πρὶν ἐξετάσωμεν ἀν ἡ τόσον αὐστηρὰ αὕτη κρίσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶναι δίκαια, ἄς ἴδωμεν ἀν τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν ἐξηγοῦσι καὶ δικαιολογοῦσι τὸ ὑπουργικὸν μέτρον.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλοὶ δημάρχοι ἐκζητησὶν ἕνεκα παντοειδῶν καταχρήσεων καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις συλλεξασα ὡς πρὸς ἑκάστον περίπου ἐξ αὐτῶν πληροφορίας αἰτίνας δὲν ἀφίνοῦν τὴν ἐλαχίστην περὶ τῆς ἐσχίστης ἀμφιβολίας, διετάξε τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν καὶ τὴν προσωρινὴν αὐτῶν παύσιν, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ νόμου. Τὸ πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν ὑπευθύνων σέβας δὲν μὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐπιτιμῶμεν τὰς ἀποφάσεις τῶν, εἶναι ἔμωσ βέβαιον ὅτι ἐκ τῶν ἑκατῶν τούτων κατηγοριῶν οὐδεμία δὲν ἐπέφερον καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, εἴτε διότι αἱ παραχθῆσαι ἀποδείξεις δὲν ἐφάνησαν ἀρκούσαι, εἴτε διότι αἱ κατηγορίαι δὲν διεξήχθησαν μὲ τὴν προσήκουσαν ἐπιμελείαν καὶ προσοχὴν. Ἡ Γραμματεία λοιπὸν εὐρέθη ταλαντευμένη μεταξὺ τῆς πεποιθήσεως τῆς ὡς ἐξ ἀποδείξεων τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς χεῖρας καὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων, τὰς ὁποίας, ἐπαναλαμβάνομεν, σκοπὸς μας δὲν εἶναι νὰ προσβάλωμεν. Τί ἄρα ὄφειλε νὰ πράξῃ; ὄφειλε βεβαίως νὰ σεβασθῇ τὴν δικαστικὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ τὰς ποινὰς τῶν ὁποίων ἀξία ἦτο ἡ διαγωγή τῶν κατηγορηθέντων καὶ τῶν τὴν ἐσεβάσθη κατὰ τοιοῦτο ἀκριβῶς; ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι γελοῖον νὰ ἀπαιτῶμεν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξακολουθῇ ἐμπιστευομένη εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὴν ἡπάτησαν, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἀνώθησαν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, καὶ γελοῖον τόσον ὥστε καὶ ἀνάξιον ἠθέλαμεν τὸ θεωρήσαι πάσης ἀντιφθέσεως ἐάν δὲν ἐγινώσκομεν τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐφημερίς ὑψώνει τὴν φωνὴν τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων τῶν ὁποίων αἱ πράξεις τοσάκις ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ἐστιγματίσθησαν.

Οἱ ἀπαθείς καὶ καλῇ τῇ πίστει κρίνοντες ἀνθρώποι θέλουσιν ἀπεναντίας ὁμολογήσει πόσον τὸ προσβαλλόμενον τοιοῦτο μέτρον τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἐπιεικὲς καὶ μέτριον. Ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο βεβαίως στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων ἄς ἔχει εἰς χεῖράς της, νὰ παύσῃ ὀριστικῶς τῶν ἐσσεῶν τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἐπαυσαν ἢ ἀπολαμβάνουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς διότι εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι παντὸς αἱ ἐλάχιστοι ἀφορμῆ καὶ αἱ ἀσθενέστεραι ὑποψία δικαιολογοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως ὑπαλλήλων εἶναι μάλιστα πασίγνωστον ὅτι ὑπάρχουσιν ὑπηρεσίαι, ὡς ἡ στρατιωτικὴ, καθ' ἃς ἀρκεῖ νὰ ἐναχθῇ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς δίκην διὰ τὴν τεθεῖ μεταξὺ τῶν διαθεσίμων, ἢ ἐάν ἡ ἀπόφασις ἠθέλεν ἀποβῆ ἀθωοτική. Καὶ τῶν τῆς προσοχῆ τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἰμπορεῖ εἰμὴ νὰ ᾖται μετρίστη περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις της. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδεὶς βεβαίως θεωρῶν πόσον αἱ δήμαρχοι ἠδύνατο νὰ βλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ὅταν δὲν κινοῦνται περὶ τὰς πράξεις τῶν ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ κοινῶν συμφέροντος, οὐδεὶς ἠθέλεν ἀπορήσει ἀν ἡ Κυβέρνησις ἐπαυεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ὀριστικῶς ὅλους ἐκείνους περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν ὁποίων ἠθέλεν. ἔχει ἀποδείξεις, ἀρίστου ἀρ' ἐτέρου εἰς τὰ δικαστήρια νὰ τρέξωσι τὸν νόμιμον αὐτῶν δρόμον καὶ ὅμως ἡ ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποφασίσῃ παρευθὺς καὶ ἐπιπροτίμησεν νὰ λάβῃ νέας πληροφορίας περὶ τῆς δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πραγμάτων ἀτινα τὰς ἐπικράτεσεν πρὶν ἢ διατάξῃ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποπομπὴν δημάρχων τῶν ὁποίων πρὸ

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 11 Juillet 1840.

Dernièrement un journal a pris pour texte de ses attaques contre le ministère de l'intérieur, une circulaire adressée aux gouverneurs des provinces, concernant les dimarques qui ont été cités devant les tribunaux pour fait de contravention à leurs devoirs, et par laquelle il est enjoint aux gouverneurs d'ajourner leur réinstallation dans l'exercice de leurs fonctions, jusqu'à ce que le gouvernement, ayant pris connaissance des sentences judiciaires et de l'opinion des autorités locales, ordonne en conséquence.

Ce journal trouve que, puisque les dimarques ont été acquittés par les tribunaux, le gouvernement ne peut avoir aucune raison plausible, pour ne point leur rendre à l'instant même leur ancienne position et la confiance dont ils étaient honorés; il va presque à qualifier de despotique, la mesure que le gouvernement a trouvé convenable dans l'intérêt du service. Or, avant d'examiner si ce journal est en droit d'exprimer une opinion aussi sévère, il convient de voir si les faits ne sont point de nature à expliquer d'eux mêmes et à légitimer la décision ministérielle.

Un grand nombre de dimarques ont été accusés d'abus de différentes natures, et le gouvernement a recueilli sur à peu près cent d'entr'eux, des renseignements qui ne lui permettent pas le moindre doute sur leur culpabilité. En conséquence le ministère a ordonné leur mise en accusation devant les tribunaux compétents, en les suspendant provisoirement, et conformément à la loi, de leurs fonctions.

Par un concours de circonstances que, par respect pour l'indépendance des tribunaux, nous ne voulons point ici analyser, il est arrivé, à l'étonnement général, que sur ces cent mises en accusations aucune des sentences n'a été condamnatrice, soit que les preuves produites par le ministère public n'aient point semblé suffisantes, soit que les accusations n'aient point été soutenues avec l'attention qu'elles comportaient. Toujours est-il que le ministère de l'intérieur, vu les informations positives qu'il a reçues sur la conduite de ces employés, et l'évidence des preuves qu'il a entre les mains, n'a pu se faire illusion sur les erreurs qui se sont introduites, soit dans l'interprétation de la loi, soit dans la conviction des magistrats à l'égard des faits qui ont été soumis au jugement des tribunaux.

En pareille occurrence, le ministère peut bien se conformer aux sentences judiciaires en ce qui concerne les peines que la loi aurait ordonné contre les accusés dans le cas où leur culpabilité aurait été reconnue; le ministère peut bien, relativement à l'acquiescement des accusés, ne point opposer sa légitime conviction aux jugemens rendus, et en effet les accusés demeurent exempts des peines qu'ils ont encourues. Mais prétendre que le gouvernement doit rendre sa confiance à ceux qui l'ont trompée, sous prétexte qu'un tribunal ne les a point condamnés, nous paraît d'un ridicule qui dispenserait de toute attention, si nous ne savions pas quels sont les intentions, qui font qu'un journal se charge de porter la parole pour la défense de gens dont les actes ont longtemps excité la juste sévérité de l'opinion publique.

Dans tous les cas les hommes de bonne foi auront sans doute remarqué, dans la mesure elle-même qui est l'objet des récriminations du journal en question, une pensée de modération dont le ministère peut se glorifier. Certes il était à sa disposition de s'en tenir aux faits qui sont à sa connaissance, et d'exclure définitivement de leurs emplois les dimarques qu'il a plu aux tribunaux de renvoyer absous, et nul n'aurait songé à imposer au gouvernement l'emploi de personnes qui ne jouissaient plus de

καιρού και κάλιστα γινώσκαι τὰς πράξεις. Πρέπει να το δηλοποιήσωμεν, ή μακροθυμία αυτή της Γραμματείας ήτο το αληθές αυτής σφάλμα, διότι αν, άντι να δείξη τήσαν φρόνησιν και εύσυνειδήσιαν, ήθελεν, καθ' ό ειχε δικαίωμα, αποβάλλει άνευ περικριτέρω εξέτασεως τους ενόχους τούτους ύπαλληλους, αί έφημερίδες δέν ήθελον βέβαια δυνηθη να επικρίνωσι τήν φυσικήν ταύτην χρήσιν της Κυβερνητικής εξουσίας: αλλ' ανάγκη να κάμνωμεν άντιπολίτευσιν και προς τοϋτο όλα τα μέσα άριστα.

Το καθ' ήμας νομίζομεν χρέος μας να κηρύξωμεν ότι ή Κυβέρνησις δέν θεωρεί τήν κοινήν γνώμην ως εξιλιωθεΐσαν, μηδέ τί συμφέροντα του τόπου ως εξασφαλισθέντα διά τήν λόγον ότι εξέδωθη τοιαύτη ή τοιαύτη δικαστική απόφασις περί τινος ύπαλλήλου καταχωρημένου της θέσεώς του. Η Κυβέρνησις θέλει να τιμωρόνται οι καταχρήσεις διά να μη πάσχη ό λαός, μηδέ δύναται να παύση να θεωρή ως υπάρχουσας πράξεις τών όποιών έχει τήν ήθικήν απόδειξιν επί τή λόγον ότι δέν εβεβαιώθη και ή υλική αυτών απόδειξις ενώπιον τών δικαστηρίων· επαναλαμβάνομεν ότι ή Κυβέρνησις σέβεται τὰς δικαστικάς αποφάσεις καθ' όσον αφορᾷ τα ποινικά αυτών αποτελέσματα, αλλ' ότι είναι έλευθέρα να εκλέγη τους ύπαλληλους της καθ' όν φρονή κατάλληλότερον τρόπον και να μακρονη από τα πράγματα άνθρώπων τών όποιών τήν εις αυτά παρουσίαν θεωρεί άσυμβίβαστον με τα συμφέροντα του κράτους.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Η ΑΘΗΝΑ Αριθ. 724.

Εις άρθρον ύπογεγραμμένον διά τών συγγείων Ν. Π. θέλει να πείση τήν Κυβέρνησιν περί της ανάγκης του ν' αυξήση το προσωπικόν τών εν Ναυπλίω έφετών· εμπορούμεν να βεβαιώσωμεν τήν Αθηναίαν ότι το άντικείμενον τούτο επέστησε πρό καιρού τήν προσοχήν της Κυβερνήσεως και ότι πρό καιρού όχι μόνον το προσωπικόν τών ύπαρχόντων έφετών αλλ' και τόν αριθμόν τών δικαστηρίων τούτων ήθελεν αυξήσει αν δέν έμποδίζετο ως εκ της γνωστής ελλείψεως τών καταλλήλων ανθρώπων διά τήν όποιαν δέν εκατορθώθη μηδ' αυτά τα σημερινά μας δικαστήρια εισέτι να συμπληρωθώσιν εκ νόμιμαθών και πολλάκις μένουσιν επί πολλούς μήνας κολοβωμένα.

Παραπονείται προς τούτους ή Αθηναία διότι δέν εδοκιμάσθη εισέτι οι Διοικηταί Σύρας και Πατρών· αλλ' κατά τούτο δύναμεθα να τήν καθησυχάσωμεν, βεβαιώσοντας αυτήν ότι αι δύο αύται πόλεις δέν θέλουσι μένει άνευ διοικητών. — Αναφέρει έπειτα ή έφημερίς αύτη ότι ή Λακωνία είχε το πρώτον απαλλαγή της στρατολογίας και ότι μετέπειτα εδόθησαν εναντίαι διαταγαί, όπερ κατά τήν Αθηναίαν, δέν εμφαίνει πολλήν τήν εμβριθείαν εις τὰς αποφάσεις της εξουσίας. Αλλ' ή Αθηναία επληροφόρηθη κάκιστα περί τούτου· ή Λακωνία πώποτε δέν απήλλαγη τών περι στρατολογίας ύποχρεώσεων, μηδέ ύπάρχει ανακολουθία τις περί τὰς όποιας ως προς τους στρατεύομενους της επαρχίας ταύτης εδωκεν ή Κυβέρνησις διαταγάς.

Εξακολουθεΐ επί τέλους τόν μετά του Αϊώνος πόλεμόν της, τόν όποιον δηλογοϋσα και αύτη ή ίδια ως άστονον, μελετά λέγει να παραιτήση διά παντός τούτο ήθελεν εΐσθαι εύχής τρώοντι άξιον.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γράφουν από Πετρούπολιν ότι διάφοροι προδιδασμοί έγινοντο εις τών κλάδον της επί τών έξωτερικών Γραμματείας και ότι μεταξύ άλλων ό Κ. Ρ. Κατακλής, έκτακτος απισταλμένος της Α. Α. Μ. παρά τω Βασιλει της Ελλάδος, έλαβε τόν βαθμόν του μυστικού συμβούλου όστις εις τήν ιεραρχίαν της Ρωσικής ύπηρεσίας άντιστοιχεί προς τόν βαθμόν του άντιστρατήγου.

— Η Α. Α. και Β. Υ. ό Αρχιδουξ Ιωάννης της Αυστρίας έπεμψε και αυτάς διά του εν Αθήναις Πρέσβους του Αυτοκράτορος προς τόν Συνταγματάρχην Κ. Καλέργην λαμπράν κληρονομικήν μάχισαν και επιστολήν αυτόγραφον εν ή ηυδόκησε να εκφράση προς τόν αξιωματικόν τούτον τὰ αισθήματα της ύψηλης αυτού ευμενείας· είναι γνωστόν ότι κατά τήν δι' Αθηνών διάβασιν της Α. Α. Υ. ό Συνταγματάρχης Κ. Καλέργης έλαβε τήν τιμήν να σταλή παρ' Αυτήν ύπό της Α. Μ. ως ύπασπιστής. Ο της αυτης τιμής τυχών τότε συνταγματάρχης Κ. Τζατέλας έλαβε το αυτό της ευμενείας του Αρχιδουκός δείγμα.

Το Βασιλικόν Ιατροσυνέδριον εξήτησε κατάλογον τών εις το Κράτος φρονεθλαβών διά να προτείνη εις τήν Κυβέρνησιν μέτρον κατάλληλον προς περιθαλψίν των.

— Κατά τήν θέσιν Κόκλα της διοικήσεως Τριφυλίας εις χωροφυλαξ από τους εκει επισταθμισόντας εδαγκαθη από έχιδναν, τήν όποιαν επέλασε πεπεισμένος εις χόρταν το όποιον άλλοτε ειχε φάγει, μετά δε μίαν ώραν του θαγκάματος απέβίωσεν.

— Ο Ίμην Πασσάς περιοδεΐει τήν όροθετικήν γραμμήν συνοδευόμενος από 600 στρατιώτας.

— Οι όπαδοί του αρχιληστοϋ Μπάχα Γεώργιος Μαρκόπουλος και Νικ. Παπαθανασίου προσήλθον εις τὰς Β. αρχάς της διοικήσεως Αιτωλίας· Η εξέλθοϋσα προς κατάδωξιν του αρχιληστοϋ Κισσα στρατιωτική Βασ. δύναμις δέν εδυνήθη ν' ανακαλύψη οϋδ' ήγνος της συμμορίας του αρχιληστοϋ τούτου.

— Ο ληστής Πλιατσικας αναφανείς κατά τήν περιφέρειαν της διοικήσεως Φωκίδος καταδιώκεται δραστηρίως παρά της αρχής.

— Συμπλοκής συμβάσης κατά τήν θέσιν Αχαμιά και Μεσόγια Ανδρούβιστας (διοίκησ. Λακεδαιμόνος) τινών αποσπασμάτων του μεταβατικού σώματος διοικουμένων από τόν ύπολοχαγόν Γ. Νικολάου και τών οδηγών Κωνσταν. Κυβέλου και Α. Στερογιάννη, μετά τών ληστών Καράνην, Παρηγόρη και Μικρούτση, εφρονεύθη ό ληστής Παρηγόρης, διεσώθησαν

sa confiance. Il est admis partout que des données tant soit peu certaines, des soupçons tant soit peu fondés, légitiment l'éloignement des emplois publics de ceux qui sont chargés d'appliquer les mesures adoptées par le gouvernement. On sait même que, dans l'armée par exemple, il suffit qu'un officier ait encouru une mise en accusation, pour être mis en disponibilité lors même que l'issue du jugement serait un renvoi d'absolution; et l'on conçoit en effet que le pouvoir directeur ne serait être trop attentif à la recherche des moyens propres à lui garantir, dans ses employés subalternes, la consciencieuse exécution de ses ordres. Et dans le cas actuel, considérant combien les dimarques peuvent facilement nuire aux intérêts du peuple, lorsqu'ils ne sont point dominés dans tous les actes de leur autorité par l'amour du bien public, personne n'aurait trouvé extraordinaire que le gouvernement destituât d'abord, et définitivement, tous ceux contre les quels il avait des preuves de culpabilité, laissant d'un autre côté à la loi et aux tribunaux leur action et leur cours réguliers. Et cependant le ministère de l'intérieur, ayant à cœur de ne céder en rien aux impressions premières, et bien qu'ayant à peu près arrêté sa conviction, a préféré recevoir encore de nouveaux renseignements, tant sur la teneur des sentences judiciaires que sur les faits qui les ont provoquées, avant d'ordonner le renvoi du service des dimarques dont il connaît déjà au reste les actions. Il faut bien en convenir, là est toute la faute du ministère, car si au lieu de se montrer si prudent et si scrupuleux, il avait, comme il était en droit de le faire, destitué purement et simplement les employés dont il avait découvert les abus, le journalisme n'aurait certes pas songé à critiquer un emploi aussi naturel de l'autorité gouvernementale. Mais l'on veut faire de l'opposition à tout prix, et pour l'accomplissement de cette oeuvre tous les moyens sont bons. Que ce journal nous fasse donc le plaisir de nous dire ce qu'il convenait d'ordonner dans le cas actuel, où le gouvernement est sûr que la plupart de ces sentences sont defectueuses, si non d'en prendre connaissance ainsi que de l'opinion des gouverneurs, et de maintenir provisoirement la suspension des dimarques, jusqu'à ce que plus amples recherches aient eu lieu?

Que chacun le sache bien, le gouvernement ne considère pas l'opinion publique comme satisfaite, ni les intérêts du pays comme à l'abri de toute atteinte parcequ'une sentence quelconque a été rendue, pour ou contre un employé accusé d'abus de sa position. Il importe au gouvernement que les abus soient punis afin que le peuple soit protégé contre leurs conséquences, et le gouvernement ne se croit nullement tenu de considérer comme non existants des faits dont la preuve morale est évidente, sous prétexte que la preuve matérielle n'en point été découverte devant les tribunaux. Ainsi nous le répétons, les coupables peuvent quelques fois éviter à force de subtilité le chatiment qu'ils méritent, et dans ce cas le gouvernement ne peut que donner l'exemple du respect envers les formalités consacrées, mais le gouvernement demeure toujours libre de déterminer le choix de ses employés d'après sa conviction, et de prendre quand à la présence de certains hommes dans les emplois publics, des déterminations que l'intérêt de l'état seul peut inspirer.

REVUE DES JOURNAUX.

LA MINERVE.

Son n° 724 contient un article signé des initiales N. P. dont le but est d'attirer l'attention du gouvernement sur la nécessité de nommer quatre juges à la cour d'appel de Nauplie. Nous pouvons à ce sujet certifier à la Minerve que le gouvernement connaît exactement tous les besoins du service, et qu'il n'a nullement besin d'être stimulé relativement aux intérêts dont parle le dit article.

La Minerve se plaint encore de ce que les gouverneurs de Syra et de Patras ne sont point encore nommés, à quoi nous repondrons encore à la Minerve qu'elle peut demeurer parfaitement tranquille attendu que l'intention du gouvernement n'est point de laisser ces deux villes sans gouverneurs.

Cette même feuille prétend que le gouvernement avait dispensé la Laconie de l'exécution de la loi sur le recrutement de l'armée, et qu'ensuite contr'ordre a été donné ce qui, dit la Minerve, ne fait pas honneur à la gravité des décisions du pouvoir. La Minerve est fort mal informée: la Laconie n'a jamais été dispensée des obligations relatives au recrutement de l'armée, et il n'existe aucune inconséquence dans les ordres qui ont été successivement donnés au sujet du contingent de cette province.

Enfin la Minerve continue avec le Siècle une discussion dont elle sent, dit elle, toute l'inconvenance et qu'elle compte abandonner pour toujours. Il serait en effet à désirer, que ceux qui font un tel usage du journalisme ne fussent accueillis que par un silence universel.

FAITS DIVERS.

On écrit de Petersbourg, que diverses promotions ont eu lieu dans le personnel du ministère des affaires étrangères et que Mr. Catacasy, envoyé extraordinaire de S. M. Impériale près S. M. Hellénique a été en cette occasion élevé au rang de conseiller privé, dont le grade dans la hiérarchie du service Russe correspond à celui de lieutenant général.

S. A. I. et R. Mgr l'Archiduc Jean d'Autriche, a fait remettre ces jours derniers, par M. le Ministre de S. M. I. à Athènes,

